

Dosarul nr. 1a - 1124/25
1-21162968-02-1a-08122025

Instanța de fond: Judecătoria *****, sediul Buiucani
Judecător: Gheorghe Balan

DECIZIE
În numele Legii

07 aprilie 2026

mun. *****

Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

în componența:

Președintele ședinței de judecată, judecător

Ion Bulhac

Judecători

Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

Grefier

Victor Opincă

Cu participarea:

Procurorului

Oleg Popov

Avocatului inculpatei

Sergiu Jumbei

În absența:

Inculpatei Șoimu Tatiana *****

a examinat în ordine de apel, în limba de stat, în ședință de judecată publică, cererea de apel declarată de avocatul Jumbei Sergiu în numele inculpatei Șoimu Tatiana *****, împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2025, în cauza penală de învinuire a lui:

Șoimu Tatiana *****, a.n. ***** în or. *****, IDNP *****, domiciliată în raionul *****, or. *****, *****, cetățeană a Republicii Moldova, studii superioare, temporar neangajată în câmpul muncii, nesupusă militar, fără antecedente penale,

în comiterea infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal al Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:

--Prima instanță: 04.11.2021 – 03.11.2025;

--Instanța de apel: 08.12.2025 – 07.04.2026;

Asupra apelului declarat de avocatul Jumbei Sergiu în numele inculpatei Șoimu Tatiana *****, împotriva sentinței Judecătoria *****, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2025, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

C O N S T A T Ă :

Prin sentința Judecătorei ***, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2025,** Șoimu Tatiana ***** a fost recunoscută vinovată în săvârșirea infracțiunii, prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal, în conformitate cu care a fost condamnată, stabilindu-i o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 2000 (două mii) unități convenționale în sumă de 100 000 (una sută) mii lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul obținerii dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

S-a aplicat în privința Tatianeii ***** Șoimu, până la intrarea sentinței în vigoare, măsura procesuală de constrângere obligarea de a se prezenta în fața instanței ierarhice superioare cu impunerea următoarelor condiții:

- să se prezinte la toate înștiințările, la data și ora fixată;
- să informeze instanța despre domiciliul său sau o eventuală schimbare a acestuia.

A fost menținută până la executarea sentinței măsura asiguratorie sechestrul asupra mijloace bănești – 15 (cincisprezece) bancnote cu nominalul a câte 50 (cincizeci) euro fiecare.

S-a aplicat măsura de siguranță confiscarea specială în privința mijloacelor bănești în sumă de 950 (nouă sute cincizeci) euro prin încasarea în beneficiul statului de la Șoimu Tatiana ***** a contravalorii acestora conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul punerii în executare a sentinței.

S-a aplicat măsura de siguranță confiscarea specială și s-a dispus trecerea, forțat și gratuit, în proprietatea statului un maiou de culoare neagră cu însemnele VFB Stuttgart, un brâu de material de culoare bej, dispozitiv artizanal cu cameră video incorporată în nasture, modem wifi ***** cu cartela SIM înserată cu seria *****, microcască de culoare bej, dispozitiv asemănător cu emițător cu cartela SIM inserată cu seria *****.

S-a dispus păstrarea la materialele cauzei mijloacele materiale de probă: 39 – „fișierul programări urgente, teoria septembrie – decembrie 2020 la Agenția Servicii Publice”; – „procesul-verbal al ședinței comisiei de examinare din 31.12.2020”; – un suport optic de model CD-R „Verbatim”.

S-a dispus păstrarea la materialele cauzei documentul – Raportul de constatare tehnico-științifică, nr. 10/899 din 26 februarie 2021.

Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat că, în prima jumătate a lunii decembrie 2020, în una din zile, urmărind scopul primirii mijloacelor bănești ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru alte persoane, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice pentru a-i determina să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției lor, inculpata Șoimu Tatiana ***** , prin intermediul lui Tcaci Valerii ***** , a pretins de la Coliban Cristian ***** , mijloace bănești în sumă de 1 000 euro sub pretextul determinării primilor să faciliteze ca acesta din urmă să susțină cu succes examenele auto la proba teoretică și proba practică, pentru categoria „B”, cu calificativul „susținut”, influență care a fost apreciată de către Coliban Cristian ***** drept una reală, credibilă și posibilă.

După aceasta, în perioada imediat următoare a lunii decembrie 2020, continuându-și acțiunile sale intenționate, îndreptate spre realizarea scopului nominalizat, după ce

Coliban Cristian ***** i-a transmis lui Tcaci Valerii ***** suma de 1 000 euro, aflându-se în or. *****, regiunea „Sever 2”, în automobilul de model „*****”, cu n. î. *****, din posesia ultimului, inculpata Șoimu Tatiana ***** a acceptat și primit de la acesta suma de 950 euro.

În continuarea acțiunilor sale inculpata Șoimu Tatiana *****, în scopul susținerii examenului auto la proba teoretică, la 29 decembrie 2020, a întreprins acțiuni și l-a programat pe Coliban Cristian ***** „online” pe site-ul Agenției Servicii Publice „ASP.gov.md”, după ce, la 30 decembrie 2020, apelându-l la telefonul mobil, i-a comunicat că l-a programat pentru susținerea examenului și i-a spus să fie prezent la 31 decembrie 2020, ora 07.30, în fața sediului Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice, amplasat în mun. *****, str. *****.

În dimineața zilei de 31 decembrie 2020, în perioada de timp 07.00 – 08.00, când se afla în preajma sediului Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice, amplasat în mun. *****, str. *****, Coliban Cristian ***** a fost apelat la telefonul mobil de către o persoană, cauza în privința căreia a fost disjunsă într-o procedură separată, care i-a spus să aștepte apelul lui după predarea actelor, dar, înainte de începerea examenului la proba teoretică, au intervenit angajații Serviciului de Informații și Securitate și l-au stopat pentru verificare și clarificări, în cadrul cărora a recunoscut că pentru susținerea examenelor a achitat suma de 1000 euro.

Astfel, instanța de judecată a stabilit că, prin acțiunile sale intenționate, Șoimu Tatiana ***** a comis infracțiunea, prevăzută de art. 326 alin. (1) Codul penal, individualizată prin *„trafic de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, prin mijlocitor, de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu sunt săvârșite.”*

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei **, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2025, la data de 17.11.2025, în termen legal, avocatul Jumbei Sergiu în numele inculpatei Șoimu Tatiana ********, au declarat apel, solicitând casarea acesteia, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă achitarea inculpatei Șoimu Tatiana *****, deoarece fapta acesteia nu întrunește elementele infracțiunii imputate.

Totodată, apărătorul a mi solicitat ridicarea de îndată a măsurii obligării de a se prezenta; revocarea măsurilor asigurătorii și ridicarea sechestrului aplicat asupra celor 15 bancnote cu nominalul de 50 EUR (total 750 EUR), cu restituirea acestora titularului de drept, deoarece nu aparțin inculpatei; anularea confiscării speciale a sumei de 950 EUR; precum și radierea tuturor consecințelor procedurale accesorii.

În motivarea apelului, apărătorul au indicat următoarele motive:

-- În cauză, prin ordonanța procurorului din 23.09.2021 s-a stabilit termenul de o lună pentru urmărirea penală, care a expirat la 23.10.2021 fără a fi prelungit. Rechizitoriul a fost întocmit la 26.10.2021, deci peste termen. Potrivit art. 230 CPP, nerespectarea unui termen procedural „impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen”. Corelat cu art. 259 CPP (obligația asigurării termenului de către OUP/procuror) și art. 296 alin.(1) CPP (întocmirea rechizitoriului imediat/în termen rezonabil după prezentarea materialelor), rezultă că rechizitoriul trebuia emis în interiorul

termenului de UP, altminteri, actul este lovit de nulitate, iar viciul nu poate fi remediat prin „restituire” ori alte modalități procedurale, întrucât un act nul nu poate produce efecte și nu poate fi „corectat” retroactiv. Continuarea procesului penal pe baza unui act de acuzare nul contravine garanțiilor art. 6 CEDO (egalitatea armelor și securitatea raporturilor juridice).

--Lipsa elementelor infracțiunii de la art. 326 alin.(1) CP și inconsecvența acuzării. Acuzarea nu identifică persoana publică și actul concret al funcției ce urma a fi influențat. „Programarea Online” la examen este o activitate neutră, licită, care nu probează „susținerea” unei influențe reale sau realizabile asupra unui factor de decizie. În plus, acuzarea este inconsecventă: pentru unii co-participanți scopul a fost formulat ca „să nu îndeplinească” (art. 326 alin.(2) lit. b) CP), iar pentru Șoimu ca „să îndeplinească” (art. 326 alin.(1) CP), fără a se concretiza aceeași acțiune, aceeași persoană publică și același mecanism de influențare, ceea ce goleşte de conținut pretinsa „participație complexă”. În sensul Deciziei Curții Constituționale nr. 41/2018 (pct. 29-30), tipicitatea cere o „negociere a influenței” credibilă și realizabilă, nu simple aluzii. Or, probatoriul nu dovedește, dincolo de orice dubiu, nici susținerea explicită a unei influențe, nici acceptarea/primirea sumei de către inculpată (sume oscilante: 1000/950/900 EUR; declarații ale unui co-participant, fără suport obiectiv). În aceste condiții, elementul material al infracțiunii nu este întrunit, iar îndoiala se interpretează în favoarea inculpatei (in dubio pro reo).

-- Totodată, este inexplicabilă reluarea cercetării judecătorești dispusă prin încheierea primei instanțe din 04.06.2025 în temeiul art. 383 alin. (1) CPP „pentru concretizarea” unei acuzări vădit inconsecvente. Mecanismul art. 383 alin. (1) CPP poate fi utilizat doar dacă instanța constată o circumstanță a cărei lămurire este necesară pentru justa soluționare și își exprimă propriile îndoieli, însă, din motivare rezultă că instanța a calificat deja faptele esențiale drept „indubitabile/neîndoielnice”, fără a indica vreo lacună probatorie proprie. În aceste condiții, reluarea nu mai servește aflării adevărului, ci se manifestă ca o încercare de a suplini deficiențele acuzării și devine un instrument de „reconfigurare” post factum a încadrării și obiectului acuzării, contrar art. 24 CPP (egalitatea armelor și imparțialitatea instanței), art. 325 CPP (fixarea limitelor acuzării în ședință) și principiului securității raporturilor juridice consacrat de art. 6 CEDO.

-- Depozițiile esențiale ale acuzării nu susțin existența vreunei „negocieri a influenței”. Astfel, Tcaci Valerii a arătat în ședință că Șoimu Tatiana nu i-a spus pentru ce ia banii, nu a discutat cu el scopul sumei și nu a negociat ce acțiuni ar urma să întreprindă. El doar i-ar fi transmis banii. La fel, Coliban Cristian a declarat că nu a discutat cu Șoimu Tatiana nici despre bani, nici despre acțiunile pe care aceasta ar trebui să le întreprindă. În plus, Șoimu Tatiana nu le-a afirmat niciunui dintre cei doi că ar avea influență asupra vreunei persoane publice din cadrul ASP. În aceste condiții, elementul cerut de art. 326 alin. (1) CP - „persoana care susține că are influență” - este neprobat. Trimiterea primei instanțe la „confirmări obiective” precum convorbiri telefonice, programarea online și prezența la examen se referă la conduite neutre, care nu dovedesc nici susținerea explicită a unei influențe, nici obiectul acesteia (persoană publică determinată și act concret al funcției), și nici quid-pro-quo-ul pretins. Fără o afirmare

clară a influenței și fără identificarea factorului decident și a actului de serviciu vizat, nu este întrunit elementul material al infracțiunii. Orice dubiu se interpretează în favoarea inculpatei (in dubio pro reo; art. 6 CEDO). Rezultă că instanța de fond a denaturat împrejurările cauzei și chiar probele părții acuzării, calificând în mod pur declarativ drept „negocieri” simple fapte colaterale. În concret, probele din dosar infirmă pretinsa „pretindere” a unei influențe din partea Șoimu T.: depozițiile lui V. Tcaci și C. Coliban consemnează că nu au discutat cu inculpata nici despre bani în legătură cu influența, nici despre acțiunile pe care ea ar urma să le întreprindă. Nu există vreo interceptare audio-video ori transcriere în care inculpata să afirme că are influență asupra vreunui examinator/funcționar ASP. Ba mai mult, chiar V. Tcaci și C. Coliban au confirmat că Șoimu T. nu a declarat tranșant despre faptul că ar avea vreo influență asupra angajaților ASP. CDR-urile atestă doar existența apelurilor, nu și un conținut de tip „susțin influență”. Niciun funcționar public nu este identificat drept țintă și nu declară că ar fi fost abordat. În aceste condiții, elementul normativ „persoana care susține că are influență” cerut de art. 326 alin. (1) CP nu este dovedit, iar potrivit art. 101 CPP și principiului in dubio pro reo, îndoiala astfel creată profită inculpatei.

-- În speță, instanța a transformat criteriul „credibil și posibil” într-un substitut al negocierii explicite și al identificării țintei: a dedus „susținerea influenței” din conduite neutre (programare Online, convorbiri telefonice, înlocuire la serviciu), fără vreo afirmație a inculpatei despre influență, fără persoană publică determinată și fără act de serviciu concret.

-- Invocarea „legăturilor telefonice” nu probează negocierea influenței și nici obiectul ei. Înregistrările CDR atestă cel mult existența unor apeluri, nu și conținutul discuțiilor (cine, ce, pentru ce). Fără transcrieri/audio în care inculpata să afirme că are influență asupra unei persoane publice determinate și fără identificarea actului de serviciu vizat, simplele contacte (inclusiv programarea Online, prezența la ASP, înlocuirea la serviciu) rămân conduite neutre, irelevante pentru elementul material al art. 326 alin. (1) CP (art. 101 CPP). Mai mult, trimiterea la „o altă persoană” a cărei cauză a fost disjunsă nu poate suplini proba în prezenta cauză: identitatea și depoziția acelei persoane nu sunt individualizate și nu au fost supuse contradictorialității (art. 24 CPP). A deduce „legătura” prin referințe la un dosar separat, fără audiere nemijlocită și fără posibilitatea apărării de a adresa întrebări, încalcă egalitatea armelor (art. 6 CEDO) și transformă coroborarea într-o presupunere.

--Cuantumul sumei este tratat inconsecvent în dosar (când „1000 EUR” - pretindere, când „950 EUR” - acceptare/primire, iar în alte pasaje „900 EUR”), fără o corelare riguroasă sumă-moment, ceea ce rupe legătura causală cerută de art. 326 alin. (1) CP; (ii) traseul banilor către Șoimu T. nu este dovedit „dincolo de orice dubiu rezonabil”, întrucât se sprijină doar pe relatarea lui Tcaci Valerii, lipsind mijloace obiective de coroborare (marcare/identificare bancnote, filaj tranzacțional, ridicări la inculpată), astfel încât pretinsa „primire” rămâne neprobata. Lipsa probelor obiective - declarația singulară a lui Tcaci Valerii nu e suficientă, în realitate, „incontestabilul” reținut de instanță se sprijină exclusiv pe declarațiile lui Tcaci Valerii, participant direct și deja condamnat în cauză, ale cărui afirmații sunt interesate și necoroborate prin mijloace obiective. Nu

există marcarea sau identificare a bancnotelor, procese-verbale de ridicare de numerar de la inculpată, trasee tranzacționale ori înregistrări audio-video/transcrieri din care să rezulte „acceptarea/primirea” de către Șoimu T. Niciun funcționar ori martor independent nu confirmă remiterea către inculpată, iar quantumul însuși al sumei oscilează (1000/950/900 EUR). În aceste condiții, o depoziție singulară și necoroborată nu poate dovedi, potrivit art. 101 CPP și standardului „dincolo de orice dubiu rezonabil”, elementele „acceptare/primire” și nici nu poate fundamenta măsuri patrimoniale (confiscare contravalorică). Dubiul persistent profită inculpatei (in dubio pro reo).

-- Prima instanță confundă corecta separare de rezultat (nu se cere producerea efectivă a influenței) cu o nepermisă separare de conținutul negocierii. DCC nr. 41/2018 cere ca „negocierea” să aibă un quid pro quo credibil și realizabil, care îl face pe „cumpărător” să creadă rezonabil că influența va fi exercitată asupra unui factor de decizie determinabil în vederea unui act concret. A susține că „nu are importanță” identificarea factorului și că e „suficientă” o precizare generică (ex.: „acordarea calificativului «susținut»”) goleşte de conținut elementul material al art. 326 alin.(1) CP: fără persoană publică determinată și fără act de serviciu individualizat, nu există negociere penalmente relevantă, ci doar conjecturi.

--Instanța tratează ca „irelevant” dacă „intervenția s-a produs sau nu”, dar extrapolează această idee până la a separa acuzarea de proba susținerii explicite a influenței. Or, ceea ce trebuia dovedit nu este rezultatul, ci chiar susținerea de către inculpată că are influență asupra unui examinator concret. Aceasta nu reiese din nicio interceptare, transcriere ori depoziție: „legăturile telefonice”, „programarea online” și „înlocuirea la serviciu” sunt conduite neutre, care nu atestă conținutul unei negocieri și nici ținta instituțională a influenței (art. 101 CPP). Instanța eludează inconsecvența scopului în aceeași presupusă schemă: pentru Tcaci s-a reținut varianta „să nu îndeplinească”, iar pentru Șoimu varianta „să îndeplinească”. A declara diferența „neimportantă” ignoră că finalitatea modelează tocmai conținutul negocierii (ce se cere factorului decident) și credibilitatea ei. Două scopuri opuse nu pot coexista în aceeași „rețea” fără explicație probatorie punctuală (cine, când, cu cine, pentru ce act).

--Trimiterea la ordonanța de modificare a acuzării din 18.02.2025 nu poate remedia retroactiv deficitul de concretizare și inconsistențele inițiale, nici nu autorizează instanța să suplinească lipsurile acuzării sub paravanul art. 24 alin.(2)-(3) CPP. Obligația de aflare a adevărului nu anulează egalitatea armelor și nici cerința ca vinovăția să fie dovedită cu probe directe asupra susținerii influenței și a obiectului acesteia, nu prin prezumții extrase din conduite cotidiene.

-- Prima instanță a reținut neaplicarea în speță a prevederilor art. 230 CPP, invocând conținutul DCC nr. 74/2020. Însă, este evident faptul că prima instanță: 1). a deturnat obiectul obiectului DCC 74/2020 (irelevantă față de art. 230 CPP). Or, DCC 74/2020 examinează art. 251 alin.(2) și (4), art. 325 alin.(2), art. 413 alin.(3), art. 414 alin.(2) CPP (nulități privind modul de sesizare, modificarea învinuirii, regulile apelului), nu art. 230 CPP (efectul expirării termenelor). A folosi DCC 74/2020 ca temei pentru a declara „neaplicabil” art. 230 CPP este o eroare de câmp normativ: Curtea nu a limitat și nici nu a exclus sancțiunea din art. 230 CPP. 2). a admis o lectură greșită a §31-35 DCC

74/2020 (obligația testului concret al nulității). Curtea spune expres că instanțelor le revine sarcina de a stabili, de la caz la caz, „dacă încălcarea normelor procesuale penale nu poate fi înlăturată decât prin anularea actului” (§31, §35). Prima instanță a invocat DCC 74/2020 fără a face analiza factologică cerută (datele termenului de urmărire penală, lipsa prelungirii, data întocmirii rechizitoriului), substituind testul concret cu afirmația generică „art. 230 nu e aplicabil”. Este o eroare vădită: DCC 74/2020 impune aplicare concretă a sancțiunii, nu eludarea ei. 3). a admis o confuzie între neregularități de conținut/formă ale rechizitoriului (art. 251) și viciul de timp (art. 230). DCC 74/2020 tratează regimul nulităților legate de întocmirea/sesizarea (art. 251), nu situația în care dreptul procesual era stins la data actului (act făcut după expirarea termenului - art. 230). Prima instanță a denaturat aplicabilitatea normelor, aplicând raționamente despre art. 251 la o nulitate temporală guvernată de art. 230 CPP. 4). a invocat modificările ulterioare (Legea nr. 245/2023; art. 251, 251/1) cu efect retroactiv. Valabilitatea actului se judecă tempus regit actum: la data întocmirii rechizitoriului. DCC 74/2020 nu conferă și nu sugerează valabilare retroactivă. A invoca noul art. 251/251/1 (intrate în vigoare în 2023) pentru a „acoperi” un act din 2021 efectuat peste termen contravine principiului neretroactivității și depășește cadrul DCC 74/2020. 5). a omis răspunsul la susținerile concrete ale apărării privind expirarea termenului de urmărire penală. Apărarea a indicat data ordonanței, durata, expirarea și lipsa prelungirii. DCC 74/2020 cere ca instanța să asigure un proces echitabil și efectiv (§31). Prima instanță nu a verificat cronologia și nu a motivat de ce viciul ar fi „remediabil” altfel decât prin anulare. Este o neaplicare a §31-35. 6). „Rechizitoriul nu este probă” - argument non sequitur. DCC 74/2020 nu discută dacă rechizitoriul e probă (nu este), ci cine decide și cum sancționează încălcările la întocmirea/sesizarea. A muta discuția pe (ne)valoarea probatorie a rechizitoriului nu răspunde excepției de nulitate invocată în temeiul art. 230 CPP. 7). ignorarea rolului părților în invocarea nulităților (relative) și a egalității armelor. Curtea subliniază că legiuitorul a acordat părților dreptul de a invoca nulități (§34), iar instanța trebuie să decidă (§35). Apărarea a invocat nulitatea, iar prima instanță a eludat analiza, prevalându-se de citate generale - încălcând spiritul §31-35 (garanții efective, motivare suficientă). Astfel, DCC 74/2020 nu exonerează instanța de a aplica art. 230 CPP și nici nu validează un rechizitoriu întocmit peste termen. Dimpotrivă, cere o verificare punctuală și, dacă viciul este iremediabil (drept procesual pierdut la data actului), impune anularea actului de sesizare. Prim urmare, consideră raționamentele primei instanței contrare tezelor invocate chiar de către înalta Curte în DCC nr. 74/2020.

*În cadrul ședinței instanței de apel, avocatul Sergiu Jumbei în interesele inculpatei Șoimu Tatiana ***** a susținut pe deplin cererea de apel declarată, a solicitat admiterea în sensul declarat, cu dispunerea achitării inculpatei din motivele indicate.*

*Inculpata Șoimu Tatiana ***** în ședința de judecată nu a fost prezentă, fiind întreprinse măsuri de înștiințare despre locul, data și ora examinării cauzei, fapt confirmat adeverința poștală, potrivit căruia citația nu a fost recepționată de destinatar, astfel, Colegiul penal a considerat posibil examinarea cauzei în lipsa acesteia.*

*Procurorul Popov Oleg în cadrul ședinței instanței de apel, a solicitat respingerea cererii de apel, cu menținerea sentinței Judecătorei ***** , sediul Buiucani din 03*

noiembrie 2025, ca fiind legală și întemeiată, menționând că, probele administrate atât la urmărirea penală cât și în cadrul examinării cauzei în instanța de fond, demonstrează pe deplin vinovăția inculpatei Șoimu Tatiana ***** de comiterea infracțiunii incriminate.

*Audiind participanții la proces, verificând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelului declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că, apelul declarat de avocatul Jumbei Sergiu în numele inculpatei Șoimu Tatiana *****, este nefondat, din care considerente urmează a fi respins, menținând fără modificări hotărârea atacată, reieșind din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod procedură penală al RM „Sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.”

Conform art. 414 Cod de procedură penală al RM „(1) Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal. (3) În cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță. (4) În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. (5) Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. (6) Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel și nu au fost consemnate în procesul-verbal. (7) În cazul sesizării de către părți a nerespectării termenului rezonabil de judecare a cauzei de către prima instanță, instanța de apel se expune și asupra nerespectării acestui termen.”

În conformitate cu art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală al RM „Instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: apelul este nefondat.”

Potrivit recomandărilor Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, cu privire la practica judiciară despre judecarea cauzelor penale în ordine de apel, chestiunile de drept pe care le poate soluționa instanța de apel sunt; dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea este corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ, ori civil sunt aplicate corect.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță dacă se ajunge la concluzia că, hotărârea este legală și întemeiată.

Sentiința primei instanțe a fost contestată de partea apărării în interesele inculpatei, prin care a solicitat emiterea unei decizii de achitare a inculpatei Șoimu Tatiana *****.

Probe noi acuzarea, cât și apărarea în instanța de apel nu au prezentat, solicitând doar verificarea și aprecierea probelor cercetate în instanța de fond.

Colegiul indică că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că inculpatul Șoimu Tatiana ***** a săvârșit anume infracțiunea prevăzută de art. 326 alin.(2), lit. c) din Codul penal, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

Colegiul Penal remarcă că, *inculpata Șoimu Tatiana ******, în ședința de judecată, nu a fost prezentă, prin cerere scrisă a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței, astfel, instanța de judecată, a dispus examinarea cauzei în absența acesteia.

*Așa dar, Colegiul reține, că deși inculpata Șoimu Tatiana ***** nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate în cadrul urmăririi penale, instanța consideră dovedită în afara dubiilor rezonabile culpa acesteia prin următoarea sistemă de probe pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele, cum ar fi:*

--declarațiile martorului Tcaci Valerii, care fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că, o cunoaște pe Șoimu Tatiana aproximativ din anul 2017 – 2018 în legătură cu activitățile de serviciu (reînnoirea certificatului de competență pentru șofer care conduce autobuzele școlare), îl cunoaște pe Verdeș Vladimir, care lucra în calitate de director al Casei de Cultură din satul *****i Vechi, raionul ***** și care este bunelul lui Coliban Cristian, pe care l-a văzut o singură dată. A mai declarat că, în una din discuțiile cu bunelul lui Coliban Cristian, acesta i-a spus că nepotul său a încercat să susțină examenul pentru permisul de conducere în mun. *****, dar nu a reușit, întrebându-l dacă nu cunoaște pe cineva, care l-ar putea ajuta. De asemenea, a declarat că, peste o perioadă de timp, s-a întâlnit cu Șoimu Tatiana și a întrebat-o, dacă îl poate ajuta pe Coliban Cristian să susțină examenul pentru primirea permisului de conducere, la ce dânsa i-a răspuns că este posibil, tot atunci, i-a spus că acest serviciu va costa suma de 900 euro. A precizat că, după ce s-a întâlnit cu Coliban Cristian și bunelul său, a primit de la primul suma de 900 euro pentru a-i transmite Tatianeii Șoimu și 50 euro lui pentru ajutor, după ce, a doua zi, s-a întâlnit cu ultima în or. ***** și i-a transmis acești bani, iar dânsa i-a spus că îl va apela la telefon și-i va spune când Coliban Cristian trebuie să meargă la examen în mun. *****. A mai precizat că, la sfârșitul lunii decembrie 2020, l-a telefonat Șoimu Tatiana și a solicitat numărul de telefon al lui Coliban Cristian, dar nu cunoaște dacă prima l-a ajutat personal sau prin intermediul altor persoane. De asemenea, a precizat că, pentru faptele descrise, prin sentința Judecătoriei *****, sediul Central din 23 iunie 2021, a fost

condamnat pe art. 326 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal pe un termen de 3 ani.

--declarațiile martorului Coliban Cristian, care fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că, aflându-se în satul *****, raionul *****, a auzit de o persoană Tcaci Valerii, care ar putea să-i faciliteze examenul de calificare pentru primirea permisului de conducere, întrucât la acel moment avea deja făcute studiile și anterior fusese la examen o dată, dar nu l-a susținut. A mai declarat că l-a telefonat pe Tcaci Valerii și au stabilit o întâlnire, în cadrul căreia l-a întrebat, dacă-l poate ajuta cu susținerea examenului nominalizat, la ce dânsul i-a răspuns că ar putea să se intereseze, dar nu se ocupă el de aceasta. Tot atunci, au stabilit cu Tcaci Valerii să se întâlnească la începutul lunii decembrie 2020. În cadrul acestei întâlniri, după cum îi comunicase ultimul, i-a transmis un plic cu 1000 euro și o folie din polietilenă cu actele sale de studii de la școala auto împreună cu copia buletinului de identitate pe numele său pentru susținerea examenului nominalizat. Tcaci Valerii i-a spus că suma de 1000 euro o va transmite cuiva, fără a nominaliza cui, dar a precizat că va fi contactat de dumnealui sau de altcineva privitor la susținerea acestui examen. La aceeași întâlnire, Tcaci Valerii i-a spus că în caz dacă nu se va primi să-l ajute cu examenul, banii în sumă de 1000 euro îi vor fi restituiți. De asemenea, a declarat că, la 30 decembrie 2020, a fost telefonat de către Șoimu Tatiana, pe care n-o cunoaște personal, întrucât n-a văzut-o niciodată, care i-a spus că este din partea lui Tcaci Valerii și că, a doua zi, la 31 decembrie 2020, urmează să se prezinte la Agenția Servicii Publice, amplasată pe str. *****, mun. *****, unde urma să susțină examenul teoretic, apoi și cel practic pentru primirea permisului de conducere. Când i-a spus că nu se poate prezenta la 31 decembrie 2020, deoarece era ocupat cu activitățile de serviciu, dar va încerca să fie înlocuit cu cineva din colegi și va reveni cu un apel telefonic în câteva ore, dânsa i-a spus să facă tot posibilul ca să fie înlocuit la serviciu și să se prezinte la examen la 31 decembrie 2020. Aproximativ peste o oră-două a telefonat-o pe Șoimu Tatiana și i-a confirmat că la 31 decembrie 2020 se va prezenta la examen. Când a întrebat-o, dacă va fi posibil să susțină examenul până la prânz, întrucât urma să se întoarcă la serviciu, Șoimu Tatiana i-a răspuns afirmativ. Tot atunci, Șoimu Tatiana i-a spus să se îmbrace cu un pulover cu mânecă lungă fără a specifica motivul. A precizat că, în afară de Tcaci Valerii, nimeni nu i-a spus că va fi ajutat la examen. N-a făcut careva programări prelabile la Agenția Servicii Publice. A adăugat că, la 31 decembrie 2020, s-a prezentat la Agenția Servicii Publice de pe str. *****, mun. ***** și aștepta să fie telefonat. Întrucât a trecut ceva timp și nu l-a apelat nimeni, a telefonat la un număr de telefon, care i-a fost transmis de către cineva (nu-și amintește cine i l-a transmis) și a întrebat, dacă mai durează invitarea lui la examen, la ce un domn i-a răspuns că mai durează, dar să fie atent, când va fi anunțat prin difuzor, să se prezinte în sala de examinare. A mai adăugat că, atunci când a auzit prin difuzor numele și prenumele său pentru a se prezenta în sala de examinare, în timp ce se ridica de la etajul unu la etajul doi, când se afla pe scări, l-a telefonat pe acel domn, i-a răspuns un bărbat, care i-a spus să urce în sala de examinare, dar la intrare a fost întâmpinat de persoane în civil, care l-au luat de sub braț și l-au condus într-o parte a clădirii Agenției Servicii Publice, unde mai erau și alte persoane. Aici a văzut și alți angajați în uniformă,

din care considerente și-a dat seama că are loc o operațiune de combatere a unei infracțiuni legate de facilitarea obținerii permiselor de conducere. De asemenea, a adăugat că, la 31 decembrie 2020, în timp ce era audiat, iar telefonul său mobil și lucrurile personale, care le avea asupra sa, se aflau pe masa persoanei care-l audia, a fost apelat de către Șoimu Tatiana, care l-a întrebat, dacă a susținut examenul. La indicațiile angajaților Serviciului de Informații și Securitate, care intenționau s-o localizeze, a răspuns că totul e bine și a întrebat-o, unde se pot vedea cu dânsa, însă ea a refuzat să se vadă. În timpul audierii a primit la telefon două SMS-uri de la două numere de telefon diferite: primul SMS era cu conținutul „îmi pare rău”, iar al doilea SMS – „a greșit abonatul”. A mai precizat că, atunci când a fost contactat la 30 decembrie 2020 de către Șoimu Tatiana, nu cunoștea datele de identitate ale acesteia, dar le-a aflat ulterior pe parcursul urmăririi penale.

*Vinovăția inculpatei Șoimu Tatiana ***** în comiterea infracțiunii incriminate este dovedită și prin mijloacele materiale de probă, și anume:*

-- Procesul-verbal de primire a plângerii (denunțului) din 31 decembrie 2020 (f.d.-24, vol. I), angajatul Agenției Servicii Publice, Dodica Serghei a sesizat Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale despre existența unui grup de persoane specializate în facilitarea susținerii examenelor în cadrul Agenției Servicii Publice și a obținerii frauduloase a permiselor de conducere prin diverse metode cu aplicarea mijloacelor tehnice speciale contra unor remunerații ilegale, care variază între 500 – 1000 euro.

--Ordonanța de începere a urmăririi penale din 31 decembrie 2020 (f.d.-23, vol. I), de către procurorul în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, Chișca Vitalie a fost dispusă începerea urmăririi penale în baza art. 326 alin.(3) lit. b) Cod penal.

--Procesul-verbal de audiere a martorului din 31 decembrie 2020 (f.d.-1-2, vol. V), procesului-verbal de audiere suplimentară a martorului din 05 ianuarie 2021 (f.d.-4-6, vol. V) și procesului-verbal de audiere suplimentară a martorului din 23 februarie 2021 (f.d.-7-9, vol. V), a fost audiat Coliban Cristian *****, care a declarat despre discuțiile de la telefonul său mobil cu numărul *****cu Tcaci Valerii *****, care utiliza telefonul cu numărul *****, precum și despre circumstanțele în care i-a transmis acestuia actele sale de studii de la școala auto și suma de 1000 euro cu scopul de a le transmite altor persoane pentru a promova examenele de obținere a permisului de conducere, despre conținutul discuțiilor telefonice cu inculpata Șoimu Tatiana *****, care l-a apelat la 30 decembrie 2020 de la numărul ***** și i-a comunicat că l-a programat pentru a se prezenta la examenul teoretic pentru data de 31 decembrie 2020, precum și despre apelul telefonic al unui bărbat de la numărul *****, care a avut loc la 31 decembrie 2020 și care i-a spus să aștepte apelul lui după predarea documentelor, care-l apelase și la 30 decembrie 2020.

--Procesul-verbal de audiere a bănuțului din 11 ianuarie 2021 (f.d.- 211-213, vol. V), procesului-verbal de audiere suplimentară a bănuțului din 18 ianuarie 2021 (f.d.-214-215, vol. V), procesului-verbal de audiere a învinuitului 10 martie 2021 (f.d.-219-221, vol. V) și procesului-verbal de audiere a învinuitului din 28 aprilie 2021 (f.d.-225-226, vol. V), a fost audiat Tcaci Valerii *****, care a declarat despre circumstanțele în

care a făcut cunoștință cu Șoimu Tatiana ***** și cu Coliban Cristian *****, despre circumstanțele în care Șoimu Tatiana ***** i-a spus că are careva cunoștințe la Agenția Servicii Publice și, în caz de necesitate, ar putea să ajute persoane, care doresc să susțină examenul pentru obținerea permisului de conducere și întâmpină careva dificultăți, despre circumstanțele în care i-a spus Tatianeii ***** Șoimu despre Coliban Cristian *****, care dorește mai simplu și sigur să susțină examenul nominalizat, comunicându-i că acesta a încercat să susțină examenul, la ce dânsa i-a spus că are cunoștințe și s-ar putea de rezolvat, iar pentru rezolvarea acestei probleme trebuie achitată suma de 1000 euro, despre circumstanțele primirii de la Coliban Cristian ***** a actelor de studii de la școala auto necesare susținerii examenului teoretic pentru obținerea permisului de conducere și a sumei de 1000 euro pentru transmiterea lor altor persoane, pe care le-a transmis în aceeași zi Tatianeii ***** Șoimu, precum și circumstanțele în care, la sfârșitul lunii decembrie 2020, la solicitarea Tatianeii ***** Șoimu, i-a transmis numărul telefonului mobil al lui Coliban Cristian *****.

--Procesul-verbal de audiere a învinuitului din 19 ianuarie 2021 (f.d.-57-60, vol. V) și procesului-verbal de audiere suplimentară a învinuitului din 30 martie 2021 (f.d.-61-62, vol. V), a fost audiată Șoimu Tatiana *****, care a declarat despre circumstanțele în care a făcut cunoștință cu Tcaci Valerii ***** și, l-a rugămintea acestuia, l-a programat pe Coliban Cristian ***** „online” pe site-ul Agenției Servicii Publice, „la urgență”, și i-a transmis numărul telefonului mobil al ultimului, pe care, după ce l-a programat, l-a telefonat și i-a comunicat că este programat pentru 31 decembrie 2020, pentru ora 07.30 sau 07.45; a negat că a discutat și i-a spus lui Tcaci Valerii ***** că ea cunoaște careva persoane, care pot să se implice la susținerea examenului pentru obținerea permisului de conducere, precum și primirea de la ultimul a sumei de 900 euro în vederea facilitării susținerii de către Coliban Cristian ***** a examenului nominalizat în cadrul Agenției Servicii Publice.

--Procesul-verbal de confruntare din 22 februarie 2021 (f.d.-63-68, vol. V), care a avut loc între învinuita Șoimu Tatiana ***** și bănuitul Tcaci Valerii *****, ambii au susținut declarațiile făcute anterior, care au fost expuse mai sus.

--Procesul-verbal de ridicare din 02 februarie 2021 (f.d.-50-51, vol. I), de la Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a Agenției Servicii Publice au fost ridicate: – listele examinatorilor la proba teoretică și practică din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice pentru lunile noiembrie – decembrie 2020; – listele angajaților care au asigurat procesul tehnic la susținerea probei teoretice din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice a Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a Agenției Servicii Publice; – lista candidaților înregistrați online pentru susținerea examenului teoretic de obținere a permisului de conducere la Secția calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice a Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a Agenției Servicii Publice;

--Procesul-verbal de cercetare din 05 februarie 2020 (f.d.-56-58, vol. I), a fost cercetat „fișierul programări urgente, teoria septembrie – 5 decembrie 2020 la Agenția Servicii Publice” (f.d.-59-60, vol. I), în listă fiind inclus și Coliban Cristian.

--Procesul-verbal de cercetare din 15 martie 2021 (f.d.-62-63, vol. I), a fost cercetat „procesul-verbal al ședinței comisiei de examinare din 31.12.2020” (f.d.-64-75, vol. I), conform căruia, la nr. 189, se regăsește și Coliban Cristian, la rubrica „serviciul prestat” este indicat „susținerea probei teoretice”, iar la rubrica „rezultatul” este indicat „încercarea n-a avut loc din motive tehnice”.

--Procesul-verbal de ridicare din 15 februarie 2021 (f.d.-98-99, vol. I), au fost ridicate de la SRL „Niavita” înregistrările video din perimetrul sediului Agenției Servicii Publice, situat în mun. *****, str. *****, în care a fost fixat automobilul de model „Škoda Fabia” de culoare argintie, precum și persoane care intră și iese din acest automobil.

--Procesul-verbal de cercetare din 16 februarie 2021 (f.d.-100-105, vol. I), au fost cercetate înregistrările video nominalizate, care au fost stocate pe un suport optic de model CD-R „Verbatim” (încleiat la ultima filă a vol. I).

--Procesul-verbal de ridicare din 31 decembrie 2021 (f.d.-120, vol. I), de la *****, care a fost programat pentru susținerea probei teoretice din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice a Departamentul înmatriculare a mijloacelor de transport și calificare a conducătorilor auto a Agenției Servicii Publice pentru 31 decembrie 2021, a fost ridicat un maiou de culoare neagră cu însemnele VFB Stuttgart, un brâu de material de culoare bej, dispozitiv artizanal cu cameră video încorporată în nasture, modem wifi ***** cu cartela SIM înserată cu seria *****, microcască de culoare bej, dispozitiv asemănător cu emițător cu cartela SIM inserată cu seria *****.

--Raportul de constatare tehnico-științifică consultativă, nr. 10/995 din 26 februarie 2021 (f.d.-125-130, vol. I), toate dispozitivele sus indicate sunt în stare de funcționare.

--Procesul-verbal de cercetare din 05 aprilie 2021 (f.d.-171-172, vol. II), au fost cercetate informațiile, colectate de la furnizorii de telecomunicații electronice, cu privire la apelurile telefonice pentru perioada 30 decembrie 2020 – 31 decembrie 2020, efectuate de la postul de telefon cu numărul *****, ridicat de la ***** la 31 decembrie 2021 (f.d.-174-175, vol. I), din conținutul cărora reiese că, în perioada de referință, a avut 52 de apeluri cu diferite posturi de telefon, inclusiv, la data de 30 decembrie 2020 cu nr. *****, ce aparține lui Coliban Cristian, a avut un apel telefonic cu durata de 97 secunde, iar în data de 31 decembrie 2020 a avut 5 apeluri telefonice cu durata ce variază între 10 – 50 secunde, precum și la 30 decembrie 2020 cu nr. ***** ce aparține lui *****, a avut un apel telefonic cu durata de 127 secunde, iar la data de 31 decembrie 2020 a avut 6 apeluri telefonice cu durata de variază între 10 – 60 secunde.

--Procesul-verbal de cercetare din 23 februarie 2021 (f.d.-10-18, vol. V), a fost cercetat telefonul mobil de model Iphone 8 cu IMEI 6 *****, care aparține lui Coliban Cristian *****, în care se conține discuția între ultimul și o persoană *****, pe care

primul îl roagă să-l înlocuiască la serviciu la 31 decembrie 2020 în legătură cu faptul că trebuia să susțină examenul la Agenția Servicii Publice.

--Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație (colectarea informației de la furnizorii de informații electronice) din 28 ianuarie 2021 (f.d. 28-30, vol. V), s-a constatat că, în perioada 01 august 2020 – 12 ianuarie 2021, de la numărul de telefon *****, utilizat de către Coliban Cristian *****, au fost stabilite legături telefonice, la 15, 16, 22 și 30 decembrie 2020 (5 apeluri), cu numărul de telefon *****, utilizat de către Tcaci Valerii *****, la data de 29, 30 și 31 decembrie 2020 (7 apeluri), cu numărul de telefon *****, utilizat de către Șoimu Tatiana *****, la data de 30 și 31 decembrie 2020 (6 apeluri), cu numărul de telefon *****, utilizat de către Iacovciuc Eduard Anatolii.

--Procesul-verbal de percheziție din 18 ianuarie 2021 (f.d.-76-80, vol. V), a fost efectuată percheziție la domiciliul Tatianeii Șoimu, situat în or. *****, *****, de unde au fost ridicate mai multe bunuri, inclusiv, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S10, în care era inserată cartela SIM cu nr. *****, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S20”, în care este inserată cartela SIM cu nr. *****, telefonul mobil de model „OPPO A31”, în care este inserată cartela SIM cu nr. *****, telefonul mobil de model „Samsung Galazy A10S”, telefonul mobil de model „Huawei”, tabletă de model „ASUS”, tabletă de model „iconBIT”, notebook de model „Lenovo”, precum și mijloace bănești – 15 bancnote cu nominalul de 50 euro.

--Raportul de constatare tehnico-științifică, nr. 10/899 din 26 februarie 2021 (f.d.-107-114, vol. V), din dispozitivele nominalizate au fost extrase și stocate mai multe informații pe un suport optic de tip CD-R cu nr. 029/2021 (f.d.-115, vol. I).

--Procesul-verbal de cercetare din 05 martie 2021 (f.d.-116-119, vol. V), a fost supus cercetării suportul optic indicat supra, în conținutul căruia sunt multiple comunicări prin intermediul diferitor aplicații de transmitere rapidă a mesajelor de pe dispozitivele electronice ridicate în urma percheziției menționate mai sus, din conținutul cărora reiese că au avut loc mai multe discuții privitor la susținerea examenului pentru primirea permisului de conducere.

--Procesul-verbal de cercetare din 19 aprilie 2021 (f.d.-120, vol. I), a fost cercetat raportul de constatare tehnico-științifică sus indicat.

--Procesul-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație (colectarea informației de la furnizorii de informații electronice) din 30 ianuarie 2021 (f.d.-49-52, vol. VI), s-a constatat că, în perioada 01 august 2020 – 12 ianuarie 2021, de la numărul de telefon *****, utilizat de către Șoimu Tatiana *****, au fost stabilite legături telefonice la 29, 30 și 31 decembrie 2020 (9 apeluri) cu numărul de telefon *****, utilizat de către Coliban Cristian *****, la 01, 03, 04, 06, 07, 08, 10, 11, 14, 15, 20, 21, 26 august 2020, la 07 și 15 septembrie 2020, 17, 23 și 26 octombrie 2020, la 15 decembrie 2020 (627 apeluri), cu numărul de telefon *****, utilizat de către Tcaci Valerii *****.

--Procesul-verbal de cercetare din 21 aprilie 2021 (f.d.-234-238, vol. VI), au fost supuse cercetării schemele privind apelurile telefonice ale cartelei SIM cu nr. *****, utilizat de către Șoimu Tatiana *****, cartelei SIM cu nr. *****, utilizat de către Tcaci

Valerii ***** și cartelei SIM cu nr. *****, utilizat de către Tcaci Valerii *****, pentru perioada august 2020 – ianuarie 2021.

-- **Conform ordonanței de modificare a acușării în ședința de judecată în sensul atenuării ei din 18 februarie 2025** (f.d.-244, vol. XIII), în temeiul Legii, nr. 136 din 06 iunie 2024, în vigoare din 07 septembrie 2024, în legătură cu abrogarea lit. b) la art. 326 alin.(2) Cod penal, procurorul Ștefîrța Dumitru a reîncadrat faptele inculpatei Șoimu Tatiana ***** din prevederile art. 326 alin.(2) lit. b) Cod penal – „traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea prin mijlocitor, de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să nu îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost săvârșite sau nu, săvârșite de mai multe persoane”, în prevederile art. 326 alin.(1) Cod penal – „traficul de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea prin mijlocitor, de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost săvârșite sau nu, săvârșite de mai multe persoane”, precum și a precizat anul comiterii pretinselor fapte – „31.12.2020” în loc de „31.12.2021” (după cum a fost indicat inițial în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu).

--**Informație din PIGD**, prin sentința Judecătore ***** , sediul Central din 23 iunie 2021, Tcaci Valerii ***** a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(2) lit. b) Cod penal la 3 ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal pe un termen de 3 ani.

Astfel, analizând declarațiile martorilor, probele scrise, apreciindu-le, conform prevederilor art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, Colegiul penal constată că, ele demonstrează cu certitudine vina inculpatei Șoimu Tatiana ***** în comiterea infracțiunii de *trafic de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, prin mijlocitor, de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu sunt săvârșite*, or, probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată combat argumentele din apelului declarat de către apărătorul Jumbei Sergiu precum că, învinuirea înaintată inculpatei și starea de fapt constatată de instanța de fond nu și-a găsit confirmarea în cadrul cercetării judecătorești, iar probele administrate de către instanța de judecată au fost apreciate în mod greșit.

Colegiul penal, analizând și apreciind sistemul de acte și documente acumulate și administrate în cadrul urmăririi penale, prin prisma prevederilor art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor, le apreciază ca fiind dobândite cu respectarea normelor de procedură, fiind pertinente, concludente, utile, care coroborează între ele, dar și cu declarațiile martorilor audiați, probe care fiind analizate în ansamblu, indubitabil indică la faptul că anume inculpata Șoimu Tatiana ***** a comis infracțiunea pentru care a fost condamnat.

Aferent circumstanțelor descrise, motivele invocate în apel nu pot fi reținute, poartă un caracter declarativ, or, materialele cauzei denotă contrariul, respectiv, solicitarea apelantului cu privire la achitarea inculpatei nu pot fi acceptate de instanță.

În același context, Colegiul relevă că în accepțiunea art. 51 Cod penal al RM, „(1) Temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. (2) Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.”

Conform art. 52 Cod penal al RM, „(1) Se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. (2) Componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.”

Subsecvent, art. 113 Cod penal al RM, punctează că, „(1) Se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. (2) Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.”

În continuare, Colegiul reiterează că, potrivit art. 14 Cod penal al RM, „(1) Infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală. (2) Nu constituie infracțiune acțiunea sau inacțiunea care, deși, formal, conține semnele unei fapte prevăzute de prezentul cod, dar, fiind lipsită de importanță, nu prezintă gradul prejudiciabil al unei infracțiuni.”

Cu referire la elementele infracțiunii de corupere activă, prevăzută de art. 326 CP al RM, urmează a se reitera următoarele:

Obiectul juridic special al infracțiunii de trafic de influență îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

În cazul în care modalitatea faptică a infracțiunii analizate (presupunând modalitatea normativă de pretindere a remunerației ilicite) este cea de extorcare a remunerației ilicite, în plan secundar, se aduce atingere relațiilor sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea sau libertatea psihică (morală) a persoanei.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii specificate la art.326 din Codul penal îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje necuvenite făptuitorului (adică, traficantului de influență).

Prin *bunuri* se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

În vederea aplicării răspunderii conform art.326 din Codul penal, banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje - pretinse, acceptate sau primite de către făptuitor - trebuie să fie necuvenite. Ceea ce înseamnă că aceste foloase nu-i sunt legal datorate făptuitorului. De asemenea, aceasta înseamnă că făptuitorul nu-i achită terțului interesat (sau, altfel spus, cumpărătorului de influență) valoarea banilor, a titlurilor de valoare, a serviciilor, a privilegiilor, a altor bunuri sau avantaje pretinse, acceptate sau primite. În fine, mai rezultă că banii, titlurile de valoare, serviciile, privilegiile, alte bunuri sau avantaje constituie o remunerație pentru intervenția făptuitorului pe lângă persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional, pentru ca oricare din acești factori de decizie să-și îndeplinească sau nu ori să întârzie sau să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art.326 din Codul penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, pentru sine sau pentru o altă persoană.

Astfel, acțiunea prejudiciabilă cunoaște următoarele trei calități normative cu caracter alternativ: 1) pretinderea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 2) acceptarea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului; 3) primirea de bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje, ce nu i se cuvin făptuitorului.

Pretinderea presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând oferte, bani, titluri de valoare, alte bunuri sau avantaje patrimoniale ce nu i se cuvin persoanei cu funcție de răspundere. Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor.

Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22.12.2014 "Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție" explică, la acest compartiment că, în contextul alin.(1) art.326 din Codul penal, acțiunea prejudiciabilă manifestată prin pretindere are un conținut mai vast, aceasta întrucât, pe lângă cererea, solicitarea insistentă ori pretenția vizând obiectul remunerării ilicite, aceasta poate să se realizeze și prin modalitatea faptică de extorcare a remunerăției ilicite. Totodată, în cazul pretinderii, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerăției ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția persoanei publice sau a persoanei publice străine de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Infracțiunea specificată la art.326 din Codul penal este o infracțiune formală și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerăției ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.326 din Codul penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Scopul infracțiunii analizate este unul special. Acesta cunoaște următoarele patru forme alternative: 1) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 2) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să nu îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 3) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să întârzie îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită; 4) scopul de a o face pe persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional să grăbească îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă o asemenea acțiune va fi sau nu săvârșită.

Subiectul infracțiunii specificate la art.326 din Codul penal este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice). În plus, subiectul infracțiunii în cauză trebuie să fie o persoană care are influență sau care susține că are influență asupra unui factor de decizie, și anume - asupra unei persoane publice, persoane cu funcție de demnitate publică, persoane publice străine sau funcționar internațional.

Termenul *influență* este folosit în sensul de putere, capacitate de a modifica comportamentul funcționarului în sensul dorit, respectiv de a determina funcționarul să facă o favoare sau să ia o decizie favorabilă. Evident, această influență trebuie să fie de o anumită natură și să îndeplinească anumite condiții pentru a face obiectul de referință al art.326 din Codul penal. Astfel, influența la care se referă dispoziția art. 326 din Codul penal nu trebuie să aibă la bază o putere legală, autoritate, cu care este investit cineva prin lege sau în baza legii, cum ar fi șeful față de subordonat, organul de control față de cel controlat etc.

Drept urmare, în sensul art. 326 din Codul penal, termenul influență privește acea influență care trebuie să izvorască din alte raporturi decât raporturile legale de subordonare, de control, colaborare, îndrumare, supraveghere etc., prevăzute de lege sau în baza legii. Aceasta trebuie să izvorască, de exemplu, din raporturile de rudenie sau prietenie, raporturile comerciale, relațiile infracționale, relațiile politice etc.

În acest sens, dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă cumularea și consumarea atât a semnelor obiective cât și subiective a componenței de infracțiune de trafic de influență, or, Șoimu Tatiana ***** a adus atingere relațiilor sociale ce asigură buna desfășurare a activității în sfera publică, afectând în mod direct încrederea societății în integritatea și imparțialitatea persoanelor cu funcție publică, incompatibilă cu ideea că deciziile pot fi influențate prin intermediul unor avantaje materiale necuvenite prin faptul că, a pretins personal de la Coliban Cristian, prin intermediul lui Tcaci Valerii, suma de 1 000 euro, sumă ce constituie un folos material necuvenit în sensul art.326 Cod penal, susținând că are influență asupra persoanelor cu funcție publică din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice.

Obiectul material (imaterial) al infracțiunii este reprezentat de suma de 1 000 euro pretinsă, care constituie o remunerație ilicită, în sensul art.326 din Codul penal, aceasta constituind o remunerație pentru intervenția inculpatei Șoimu Tatiana ***** pe lângă persoanele publice, din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice, pentru ca să-și îndeplinească acțiuni în exercitarea funcțiilor lor, de susținerea cu succes a examenului auto la proba teoretică și proba scrisă, pentru categoria „B”, cu calificativul „susținut” pentru Coliban Cristian

Așa dar, instanța de apel reține că, în acțiunile inculpatei Șoimu Tatiana ***** este prezentă latura obiectivă a infracțiunii examinate, care s-a realizat prin acțiunea de pretindere a folosului necuvenit, inițiativa aparținând exclusiv inculpatei.

În acest sens, sunt plauzibile declarațiile martorului Tcaci Valerii, care fiind audiat în ședință de judecată, a declarat că, o cunoaște pe Șoimu Tatiana aproximativ din anul 2017 – 2018 în legătură cu activitățile de serviciu. *...În una din discuțiile cu bunelul lui Coliban Cristian, acesta i-a spus că nepotul său a încercat să susțină examenul pentru permisul de conducere în mun. ***** , dar nu a reușit, întrebându-l dacă nu cunoaște pe cineva, care l-ar putea ajuta. Peste o perioadă de timp, s-a întâlnit cu Șoimu Tatiana și a întrebat-o, dacă îl poate ajuta pe Coliban Cristian să susțină examenul pentru primirea permisului de conducere, la ce dânsa i-a răspuns că este posibil, tot atunci, i-a spus că acest serviciu va costa suma de 900 euro.*

A precizat martorul că, după ce s-a întâlnit cu Coliban Cristian și bunelul său, a primit de la primul suma de 900 euro pentru a-i transmite Tatianeii Șoimu și 50 euro lui pentru ajutor, după ce, a doua zi, s-a întâlnit cu ultima în or. ***** și i-a transmis acești bani, iar dânsa i-a spus că îl va apela la telefon și-i va spune când Coliban Cristian trebuie să meargă la examen în mun. *****.

În coroborare cu declarațiile martorului Tcaci Valerii, sunt relevante și declarațiile martorului Coliban Cristian, pe care instanța de apel le apreciază că fiind consecvente, or, acesta a relatat în cadrul cercetării judecătorești, că, l-a telefonat pe Tcaci Valerii și au stabilit o întâlnire, în cadrul căreia l-a întrebat, dacă-l poate ajuta cu susținerea examenului nominalizat, la ce dânsul i-a răspuns că ar putea să se intereseze, dar nu se ocupă el de aceasta. Tot atunci, au stabilit cu Tcaci Valerii să se întâlnească la începutul lunii decembrie 2020. *În cadrul acestei întâlniri, după cum îi comunicase ultimul, i-a transmis un plic cu 1000 euro și o folie din polietilenă cu actele sale de studii de la școala auto împreună cu copia buletinului de identitate pe numele său pentru susținerea examenului nominalizat. Tcaci Valerii i-a spus că suma de 1000 euro o va transmite cuiva, fără a nominaliza cui, dar a precizat că va fi contactat de dumnealui sau de altcineva privitor la susținerea acestui examen.*

De asemenea, martorul a mai declarat că, la 30 decembrie 2020, a fost telefonat de către Șoimu Tatiana, pe care n-o cunoaște personal, întrucât n-a văzut-o niciodată, care i-a spus că este din partea lui Tcaci Valerii și că, a doua zi, la 31 decembrie 2020, urmează să se prezinte la Agenția Servicii Publice, amplasată pe str. ***** , mun. ***** , unde urma să susțină examenul teoretic, apoi și cel practic pentru primirea permisului de conducere.

Totodată, acesta a susținut că, nu a făcut careva programări prealabile la Agenția Servicii Publice. *La 31 decembrie 2020, s-a prezentat la Agenția Servicii Publice de pe str. *****, mun. ***** și aștepta să fie telefonat. Întrucât a trecut ceva timp și nu l-a apelat nimeni, a telefonat la un număr de telefon, care i-a fost transmis de către cineva (nu-și amintește cine i l-a transmis) și a întrebat, dacă mai durează invitarea lui la examen, la ce un domn i-a răspuns că mai durează, dar să fie atent, când va fi anunțat prin difuzor, să se prezinte în sala de examinare. A mai adăugat că, atunci când a auzit prin difuzor numele și prenumele său pentru a se prezenta în sala de examinare, în timp ce se ridica de la etajul unu la etajul doi, când se afla pe scări, l-a telefonat pe acel domn, i-a răspuns un bărbat, care i-a spus să urce în sala de examinare, dar la intrare a fost întâmpinat de persoane în civil, care l-au luat de sub braț și l-au condus într-o parte a clădirii Agenției Servicii Publice, unde mai erau și alte persoane. Aici a văzut și alți angajați în uniformă, din care considerente și-a dat seama că are loc o operațiune de combatere a unei infracțiuni legate de facilitarea obținerii permiselor de conducere.*

De asemenea, a adăugat martorul că, la 31 decembrie 2020, în timp ce era audiat, iar telefonul său mobil și lucrurile personale, care le avea asupra sa, se aflau pe masa persoanei care-l audia, *a fost apelat de către Șoimu Tatiana, care l-a întrebat, dacă a susținut examenul. La indicațiile angajaților Serviciului de Informații și Securitate, care intenționau s-o localizeze, a răspuns că totul e bine și a întrebat-o, unde se pot vedea cu dânsa, însă ea a refuzat să se vadă. În timpul audierii a primit la telefon două SMS-uri de la două numere de telefon diferite: primul SMS era cu conținutul „îmi pare rău”, iar al doilea SMS – „a greșit abonatul”.*

În mod succesiv, Colegiul penal relevă că, declarațiile martorilor interogați Tcaci Valerii și Coliban Cristian se suprapun celorlalte probe acumulate în cadrul procesului penal și anume procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație (colectarea informației de la furnizorii de informații electronice) din 28 ianuarie 2021 prin care s-a constatat că, în perioada 01 august 2020 – 12 ianuarie 2021, de la numărul de telefon *****, utilizat de către Coliban Cristian *****, au fost stabilite legături telefonice, la 15, 16, 22 și 30 decembrie 2020 (5 apeluri), cu numărul de telefon *****, utilizat de către Tcaci Valerii *****, la data de 29, 30 și 31 decembrie 2020 (7 apeluri), cu numărul de telefon *****, utilizat de către Șoimu Tatiana *****, la data de 30 și 31 decembrie 2020 (6 apeluri), cu numărul de telefon *****, utilizat de către Iacovciuc Eduard Anatolii.

La fel, prin procesul-verbal de cercetare din 05 aprilie 2021, au fost cercetate informațiile, colectate de la furnizorii de telecomunicații electronice, cu privire la apelurile telefonice pentru perioada 30 decembrie 2020 – 31 decembrie 2020, efectuate de la postul de telefon cu numărul *****, ridicat de la ***** la 31 decembrie 2021, din conținutul cărora reiese că, în perioada de referință, a avut 52 de apeluri cu diferite posturi de telefon, inclusiv, la data de 30 decembrie 2020 cu nr. *****, ce aparține lui Coliban Cristian, a avut un apel telefonic cu durata de 97 secunde, iar în data de 31 decembrie 2020 a avut 5 apeluri telefonice cu durata ce variază între 10 – 50 secunde, precum și la 30 decembrie 2020 cu nr.***** ce aparține lui *****, a avut un apel

telefonice cu durata de 127 secunde, iar la data de 31 decembrie 2020 a avut 6 apeluri telefonice cu durata de variaza între 10 – 60 secunde.

Mai mult ca atât, cele incriminate inculpatei Șoimu Tatiana ***** sunt confirmate și de probele obținute prin efectuarea acțiunilor de urmărire penală, consemnate în procesul-verbal de percheziție din 18 ianuarie 2021, potrivit căruia se constată că, a fost efectuată percheziție la domiciliul Tatianeii Șoimu, situat în or. *****, *****, de unde au fost ridicate mai multe bunuri, inclusiv, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S10, în care era inserată cartela SIM cu nr. *****, telefonul mobil de model „Samsung Galaxy S20”, în care este inserată cartela SIM cu nr. *****, telefonul mobil de model „OPPO A31”, în care este inserată cartela SIM cu nr. *****, telefonul mobil de model „Samsung Galazy A10S”, telefonul mobil de model „Huawei”, tabletă de model „ASUS”, tabletă de model „iconBIT”, notebook de model „Lenovo”, precum și mijloace bănești – 15 bancnote cu nominalul de 50 euro.

Iar potrivit măsurilor speciale de investigație, reiese cert că, din conținutul procesului-verbal de consemnare a măsurii speciale de investigație (colectarea informației de la furnizorii de informații electronice) din 30 ianuarie 2021, în perioada 01 august 2020 – 12 ianuarie 2021, de la numărul de telefon *****, utilizat de către Șoimu Tatiana *****, au fost stabilite legături telefonice la 29, 30 și 31 decembrie 2020 (9 apeluri) cu numărul de telefon *****, utilizat de către Coliban Cristian *****, la 01, 03, 04, 06, 07, 08, 10, 11, 14, 15, 20, 21, 26 august 2020, la 07 și 15 septembrie 2020, 17, 23 și 26 octombrie 2020, la 15 decembrie 2020 (62 apeluri), cu numărul de telefon *****, utilizat de către Tcaci Valerii *****.

În acestea circumstanțe, instanța de apel consideră că a fost dovedit pe deplin latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență în acțiunile inculpatei Șoimu Tatiana *****, or, din probele acumulate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința de judecată, rezultă elocvent că, Șoimu Tatiana *****, susținând că are influență asupra unor persoane publice din cadrul Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice, prin intermediul lui Tcaci Valerii *****, a pretins de la Coliban Cristian *****, mijloace bănești în sumă de 1000 euro sub pretextul determinării primilor să faciliteze ca acesta din urmă să susțină cu succes examenele auto la proba teoretică și proba practică, pentru categoria „B”, cu calificativul „susținut”, mijloace bănești care au fost primite ulterior, fapt confirmat de martorul Tcaci Valerii.

Totodată, în acest sens, Colegiul penal ține să remarce că, inculpata Șoimu Tatiana *****, la 29 decembrie 2020, l-a programat pe Coliban Cristian ***** „online” pe site-ul Agenției Servicii Publice „ASP.gov.md”, în scopul susținerii examenului auto, după ce, la 30 decembrie 2020, apelându-l la telefonul mobil, i-a comunicat că l-a programat pentru susținerea examenului și i-a spus să fie prezent la 31 decembrie 2020, ora 07.30, în fața sediului Secției calificare a conducătorilor auto ***** a Agenției Servicii Publice, amplasat în mun. *****, str. *****.

Or, deși partea apărării, în cadrul cercetării judecătorești a relatat că, nu a fost confirmat prin probe faptul pretinderii și primirii de către inculpata Șoimu Tatiana ***** a mijloacelor bănești, prin intermediul lui Tcaci Valerii, de la martorul Coliban Cristian, faptul dat este unul declarativ și formal, în contextul în care, vinovăția inculpatei, se

confirmă prin ansamblul probelor administrate, inclusiv declarațiile martorilor Teaci Valerii și Coliban Cristian, care au recunoscut că au transmis mijloace bănești inculpatei Șoimu Tatiana *****, anume pentru ca Coliban Cristian să susțină cu succes examenul auto.

Se mai constată că explicațiile inculpatei precum că, doar l-a programat pe Coliban Cristian „online” la examenul auto, ne întreprinzând careva acțiuni în vederea susținerii examenului dat, este apreciată de către instanța de apel ca fiind declarative, formulată în scopul exonerării de răspundere penală, nefiind susținute de probe obiective administrate în cauză. Or, versiunea inculpatei este contrazisă de ansamblul probelor administrate, inclusiv declarațiile martorilor audiați.

Concomitent, poziția avocatului inculpatei privind nevinovăția sa în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală. Or, nerecunoașterea vinei de către inculpata, se apreciază a fi ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto încrimina garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, întrucât persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

De continuare, Colegiul penal constată în acțiunile inculpatei Șoimu Tatiana ***** prezența laturii subiective a infracțiunii specificate la art.326 CP RM, care se caracterizează prin intenție directă și anume motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material.

Sub aspectul laturii subiective, instanța de apel reține existența intenției directe, inculpata Șoimu Tatiana *****, conștientizând caracterul ilicit al faptei sale, prevăzând consecințele acesteia și urmărind obținerea unui avantaj material, atât pentru sine, cât și sub pretextul transmiterii acestuia către persoanele cu funcție publică.

Motivul infracțiunii este unul în mod clar material, iar scopul special al faptei constă în determinarea unei persoane cu funcție publică să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, respectiv adoptarea unei soluții favorabile în susținerea examenului auto de către Coliban Cristian.

În ceea ce privește subiectul infracțiunii, Șoimu Tatiana ***** este persoană fizică responsabilă, care la momentul săvârșirii faptei a atins vârsta răspunderii penale și care a susținut, că are influență asupra unui factor de decizie, persoană cu funcție publică, element indispensabil pentru existența infracțiunii de trafic de influență.

În circumstanțele menționate, instanța de apel stabilește cu certitudine că inculpata Șoimu Tatiana ***** a săvârșit infracțiunea, prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, individualizată prin „*trafic de influență, adică pretinderea, acceptarea și primirea, prin mijlocitor, de bani, pentru sine și pentru alte persoane, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă aceste acțiuni au fost sau nu sunt săvârșite.*”

Argumentele instanței de fond la adoptarea soluției în cauză, în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile sunt acceptate și de instanța de apel, fapt

ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România din 16.02.2010*, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994*, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță. (*Garcia Ruis contra Spaniei, Hei le contra Finlandei*).

Astfel, Colegiul penal menționează că, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Cu referire la faptul invocat de apărător precum că, rechizitoriul pe cauza penală a fost întocmit după finisarea urmăririi penale, în acest sens, instanța de apel reține că, prelungirea termenului urmăririi penale în Republica Moldova este dispusă de procuror atunci când acțiunile de urmărire penală nu pot fi finalizate în termenul inițial. Fiecare prelungire nu poate depăși, de regulă, 30 de zile la etapa urmăririi penale, fiind necesară pentru efectuarea unor investigații complexe și respectarea termenului rezonabil

Temei pentru prelungirea urmăririi penale, include necesitatea finalizării acțiunilor procesuale, audierea martorilor, așteptarea expertizelor sau alte proceduri necesare pentru stabilirea adevărului.

La caz, Colegiul penal ține să remarce că, organul de urmărire penală nu a comis careva încălcări în cadrul urmăririi penale, care ar atrage nulitatea actului procedural (rechizitoriul), or, în cadrul procesului penal nu a fost afectat caracterul echitabil al procesului penal sau drepturile părților.

Așa dar, instanța de apel a ajuns la ferma convingere că la capitolul încadrării juridice a acțiunilor inculpatei de către organul de urmărire penală, careva încălcări nu au fost identificate, iar în acest sens în urma aprecierii stării de fapt, just se conchide asupra existenței în acțiunile lui Șoimu Tatiana ***** a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin.(1) Cod penal al RM.

La capitolul individualizării pedepsei, Colegiul menționează că la numirea tipului și măsurii de pedeapsă inculpatei Șoimu Tatiana ***** , instanța de fond corect a aplicat prevederile legale și în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Astfel, în corespundere cu prevederile art. 61 alin. (1) Cod penal al RM „(1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și

reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.”

Conform art. 75 Cod penal al RM „(1) Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. (2) În cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată. (3) Pentru săvârșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave, pedeapsa se aplică minorului numai dacă se apreciază că luarea măsurii cu caracter educativ nu este suficientă pentru corectarea minorului.”

Subsecvent, din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal al RM, se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal.

Iar, individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatei trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatei pînă sau după săvârșirea infracțiunii.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Sancțiunea art. 326 alin.(1) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de *amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 6 ani, iar persoana juridică se pedepsește cu amendă în mărime de la 4000 la 6000 unități convenționale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate.*

Conform art.16 alin.(4) Cod penal al RM, infracțiunea săvârșită de către Șoimu Tatiana *****, se atribuie la categoria infracțiunilor grave.

În contextul art. 76 Cod Penal al RM, în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatei Șoimu Tatiana *****, instanța de judecată a stabilit - greutatea poverii pedepsei, aplicate pentru dânsa din cauza stării sănătății ei, prezența a doi copii minori la întreținere.

Iar, în contextul art. 77 Cod Penal al RM, în calitate de circumstanțe agravante în privința lui Șoimu Tatiana *****, la fel, nu a identificat.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată inculpatei pentru săvârșirea infracțiunii imputate, instanța va ține seama de limitele de pedeapsă prevăzute de lege pentru fapta săvârșită de către inculpata. Sub acest aspect instanța reține pericolul social al infracțiunii, reflectate în limitele de pedeapsă stabilite de legiuitor, precum și împrejurările comiterii faptelor.

Așa dar, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatei, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel din înainte și după săvârșirea infracțiunii incriminate, consideră că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile a faptei și personalitatea inculpatei, constată că corijarea și reeducarea acestuia este posibilă cu aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, or, categoriile pedepselor aplicate persoanelor fizice sunt expuse în Codul penal într-o anumită consecutivitate: de la cea mai blîndă – amendă – pînă la cea mai aspră – închisoare.

Instanța de apel consideră că anume această pedeapsă, *în formă de amendă*, este echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, iar pedeapsă stabilită inculpatei este aptă de a îndeplini funcțiile și de a realiza scopul în contextul gradului de pericol social a faptei comise de inculpat, cât și personalitatea inculpatei.

Or, pedeapsa stabilită de instanța de fond a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatei în corespundere cu prevederile legale, *corespunde principiului proporționalității* și scopului de restabilire a echității sociale, corectare a inculpatei, precum și prevenirii de săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea acestuia, cât și a altor persoane.

În cele din urmă, Colegiul penal ajunge la concluzie că scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatei Șoimu Tatiana ***** v-a fi pe deplin atins, doar prin menținerea pedepsei sub formă de amendă în sumă de 2 000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții sau de a exercita activitate în domeniul obținerii dreptului de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

Astfel, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului se invocă abandonarea progresivă a abordării pedepsei ca sursă de satisfacție echitabilă și abordarea pedepsei ca mijloc de stabilire a unui echilibru între infractor și interesul public.

În Rezoluția Consiliului European nr. 65/1 și în Recomandarea Consiliului European nr. (99)/22 s-a invocat „principiul proporționalității”, textele evocate consacrand ideea potrivit căreia sancțiunea cu închisoarea constituie ultimul resort din punct de vedere al corecției penale.

În continuare, Colegiul penal subliniază prevederile art. 106 alin.(1), (2) Cod penal, potrivit cărora „(1) Confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin. (2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite, nu pot fi recuperate sau confiscarea acestora este imposibilă din orice alt motiv, se confiscă prioritar un alt bun cu valoare echivalentă, iar în lipsa acestuia, contravaloarea acestora.

(2) Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri sau foloase ce derivă din astfel de bunuri; c) date pentru a determina săvârșirea unei infracțiuni sau pentru a-l răsplăti pe infractor; d) deținute contrar dispozițiilor legale; e) convertite sau transformate, parțial sau integral, din bunurile rezultate din infracțiuni și din veniturile sau foloasele obținute din aceste bunuri; f) care constituie obiectul infracțiunilor de spălare a banilor sau de finanțare a terorismului.”

Analizând constatările instanței de fond în partea necesității confiscării în folosul statului a banilor utilizați pentru săvârșirea infracțiunii de traficului de influență, Colegiul penal reține că acestea sunt legale și întemeiate. În particular, se constată că instanța de fond s-a pronunțat motivat asupra chestiunii pe care apelantul o critică, conducându-se de prevederile legale pertinente.

Instanța de apel reține că la aplicarea concomitentă a pedepsei penale și a confiscării obiectelor traficului de influență, transmiterii bunurilor, forțat și gratuit, în proprietatea statului, prima instanță a ținut cont de aplicarea unor penalități proporționale. La trecerea forțată a corpurilor delictive în proprietatea statului, instanța de judecată a verificat această situație prin prisma principiilor elaborate de jurisprudența Curții Europene:

- 1) dacă o așa imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege;
- 2) dacă urmărește un scop legitim;
- 3) este necesară într-o societate democratică și
- 4) dacă este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, coroborate cu cerințele de a proteja drepturile de proprietate.

Art. 1 al Convenției Europene privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, Semnată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990, stipulează că „confiscarea desemnează o măsură ordonată de către o instanță judecătorească ca urmare a unei proceduri referitoare la una sau la mai multe infracțiuni, măsură care conduce la privarea permanentă de acel bun”.

Întru confirmarea corectitudinii concluziilor primei instanțe, Colegiul Penal reiterează că potrivit prevederilor art. 46 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, coroborate cu prevederile art. 106 al. (1) și al. (2) Cod penal, *bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*

Colegiul Penal remarcă că potrivit jurisprudenței naționale, mărfurile și obiectele care constituie obiectul traficului de influență, recunoscute drept instrumente ale infracțiunii, pot fi confiscate în beneficiul statului conform art. 46 alin. (4) din Constituția RM, art. 106 Cod penal și art.162 Cod de procedură penală. Confiscarea specială se aplică persoanelor care au comis traficului de influență.

Totodată, confiscarea specială a obiectelor traficului de influență nu poate fi considerat că va duce la încălcarea dreptului de proprietate al inculpatului garantat de art. 17 din Declarația Universală a Drepturilor omului și art. 1 din Protocolul adițional nr. 1 al Convenției Europene, deoarece această imixtiune în dreptul la proprietate este prevăzută de lege (art. 46 alin. (4) din Constituția RM, art. 106 Cod penal și art.162 Cod de procedură penală), această ingerință urmărește un scop legitim și este proporțională cu circumstanțele cauzei, cerințele generale ale societății, urmărește un scop legitim, cel de a asigura un just echilibru între protecția dreptului de proprietate și interesul public.

În baza art. 395 alin. (6) Cod penal, dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art.106 – 106/2 din Codul penal nr.985/2002, instanța de judecată se pronunță asupra confiscării bunurilor. În acest caz, dispozitivul sentinței va cuprinde: 1) în cazul confiscării bunului:a) dispoziția privind confiscarea specială sau extinsă a bunului și informația ce permite identificarea acestuia; b) numele și prenumele proprietarului sau ale posesorului bunului confiscat; c) locul de păstrare ori autoritatea care va administra bunul confiscat. În conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1) și (2) lit.a), b) Cod penal, confiscarea specială constă în trecerea, forțată și gratuită, în proprietatea statului a bunurilor indicate la alin.(2). În cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora. Sunt supuse confiscării speciale bunurile (inclusiv valorile valutare): a) utilizate sau destinate pentru săvârșirea unei infracțiuni; b) rezultate din infracțiuni, precum și orice venituri din valorificarea acestor bunuri.

Reieșind din declarațiile martorului Tcaci Valerii, acesta a transmis inculpatei Șoimu Tatiana ***** suma de 950 euro.

De asemenea, Colegiul penal atestă că în rezultatul acțiunilor de urmărire penală,

suma de bani menționată supra nu a putut fi găsită.

Având în vedere cele expuse supra, Colegiul penal consideră întemeiată soluția instanței de fond prin care a fost dispus ca în conformitate cu prevederile art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) Cod penal, de la Șoimu Tatiana ***** confiscarea contravaloarei sumei de 950 Euro, ce constituie bunuri rezultate din săvârșirea infracțiunii, având în vedere că acești bani nu au putut fi găsiți.

Concluzionând, Colegiul penal constată că, careva încălcări de ordin procedural, de către instanța de judecată, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, nu au fost stabilite, motiv pentru care, apelul depus împotriva sentinței Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2025, urmează a fi respins ca nefondat.

În conformitate cu art. art. 415 alin. (1), pct. 1), lit. c), 417, 418 din Codul de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat, apelul declarat de avocatul Jumbei Sergiu în numele inculpatei Șoimu Tatiana *****, și se menține fără modificări sentința Judecătoriei *****, sediul Buiucani din 03 noiembrie 2025, adoptată în privința lui *Șoimu Tatiana* *****.

Decizia este executorie din momentul adoptării, și poate fi supusă recursului la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni de la data comunicării deciziei integrale.

Președintele ședinței, judecător:

Ion Bulhac

Judecători:

Natalia Mămăligă

Vitalie Pîslariuc